

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De resurrectione Christi, Sermo LXXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

buuntur:& ante geniti quātam Deo gratiam de perfectione sua debeant,instruuntur,appendantur collo ij, qui modo nati sunt : & pietate tota sub Ecclesiæ matris vberibus occupentur, trahant teneris faucibus innocentiaē pactum,in opere sancto brachia meditentur extendere, nitātur in cursu fidei tremula firmare vestigia. Nunquid sic relinquendi sunt iam nutriti,vt non patris cura,patris manu,patris regantur arbitrio ? & ita matris consilio, matris fide muniantur, vt nō humana solum, sed etiam diuina prudentia percipiant, & præripiant salutaria ? Sic Iacob Gen.27. suo nimis timidus, matris consilio satis ausus, patris vt præriperet benedictionem plus mysticus,quā dolosus incessit:nam primogenitum se mētitus nō est; quia ille primus est,quem cœlestis gratia generat, non natura mortalis: ille nos sub hircorum pellibus figurabat,qui vt moriamur peccato, hortatu matris Ecclesiæ mortificati corporis induimur vestimento, & odore agri continuis confessionum fructibus & vbertate redolemus donec cœcitati Israeliticæ salutariter illudentes, paternā benedictionem toto fidei Rom.11. præripiamus arcano:dicēte Apostolo,cœcitas in parte in Israel facta est, donec plenitudo gentiū introiret.

De resurrectione Christi, Sermo LXXIV.

A Liquantulum nos tacere fratres charissimi, & vigiliarum labor fecit, & coegit ieiunij lassitudo:& ideo hodie reddimus de dominica resurrectione sermonē,in qua si diuinum est quod ex virgine nascitur Christus, quantū diuinius est Christus à mortuis quod resurgit ? Quod ergo diuinū est, humano nō accipiatur auditu. *Vespera, inquit, sabbathi, Mat. 28. qua lucefcit in prima sabbathi.* Vespera sabbathi, hoc nescit dies sæculi, hoc nō habet mūdi vsus. Vesper finit,

R 2

non

non inchoat diē: tenebrefcit vesp̄r, non luceſcit: non in auroram vertitur, quia lucis ortum ignorat. Vesp̄ra mater noctis parturit diem, mutat ordinem, dum agnoſcit auctorem: radiat de nouitate myſterium, anhelat creatori ſeruire, non tēpori. *Vesp̄ra, inquit. ſabbathi, quæ luceſcit in prima ſabbathi, venit Maria Magdalene & altera Maria videre ſepulchrum.* Sero mulier currit ad veniam, quæ maturè cucurrit ad culpam. Vesp̄re quærit Chriſtum, quæ in matutinis Adam ſe nouerat perdidiffe. *Venit Maria & altera Maria videre ſepulchrum.* Quæ de Paradifo perfidiam ſumpſerat, feſtinat fidem ſumere de ſepulchro: contendit rapere de morte vitam, quæ de vita rapuerat mortem. *Venit Maria.* Hoc nomen matris eſt Chriſti, venit ergo mater in nomine, venit mulier, vt fieret mater viuentium, quæ facta fuerat morientium mater: vt quod ſcriptum eſt impleretur: Hæc eſt mater omnium viuentium. *Venit Maria & altera Maria.* Nō dixit venerunt, ſed venit: ſub vno nomine venerunt duæ myſterio, non caſu. *Venit Maria, & altera Maria.* Venit ipſa, ſed altera, altera ſed ipſa, vt mulier mutaretur vita, non nomine: virtute, non ſexu: & fieret reſurrectionis nuncia, quæ internuncia & lapſus extiterat & ruinæ. *Venit Maria videre ſepulchrum.* Vt quam deceperat arboris viſus, viſus repararet ſepulchri: & quam proſtrauerat illecebroſus aſpectus, aſpectus ſalutaris attolleret. *Ecce, inquit, terramotus factus eſt magnus: Angelus enim Domini deſcendit de cœlo.* Tremuit terra, non quia angelus deſcendit de cœlo, ſed quia ab inferis dominator aſcendit. *Ecce terramotus factus eſt magnus.* Mouetur chaos, diſſiliunt ima terrarum, timet terra, montium tremunt pondera, orbis fundamenta quariuntur, corripitur tartarus, ſiſtuntur inferna: addicitur mors quæ in reos tendens incurrit

Gen. 3.

currit in iudicem dominata seruis, exarsit in dominum, sæuiens in homines, prosiliuit in Deum. Merito ergo perit lex tartari, remora sunt inferni iura, potestas mortis ablata est, & in pœnā temeritatis suscitauit mortuos cognitoris iniuria, deniq; redduntur corpora, redintegratur homo, vita reparatur, & constat de venia iam totum, quia in auctorem vitæ mox est transgressa sententia. *Ecce terræ motus factus est magnus.* Modo terræ motus magnus: O si tunc vel leuis turbo arborem mortiferam deiecisset: O si nebulae fumus illius mulieris tenebrasset aspectum: O si terra nubes lethalis pomi speciem caligasset: O si manus tangens inconcessa tremuisset: O si peccati diem tenebrasset nox iniusta, & lamenta mundi, & incrementa mortis, & creatoris iniuriam tunc tulisset, sed vitiis semper seruiunt blandimenta, lenocinantur dulcia delictis, virtutibus vero aultera & fortia sunt amica. *Angelus enim Domini descendit de cælo.* Resurgente Christo, morte pereunte terrenis redditur cœleste commercium: & mulieri cui fuerat cum diabolo lethale consilium, cum angelo colloquium fit vitale. *Angelus enim Domini descendit de cælo, & reuoluit lapidem.* Non dixit voluit, sed reuoluit lapidem, qui aduolutus probauit mortem, & reuolutus extitit resurrectionis assertor. Beatus lapis qui Christum & reuelare meruit & velare: Beatus qui non minus corda aperit, quam sepulchrum: beatus qui dat resurrectionis fidem, fideique resurrectionem, qui diuinam carnem resurrexisse testatur. Mutatur hic ordo rerum: mortem, non mortuum deuorat hic sepulchrum, domus mortis mansio fit vitalis; vteri noua forma mortuum concipit, parit viuum: *Angelus enim Domini descendit de cælo, & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eum.* Et angelo

quæ causa sedendi erat, cui nulla inerat lassitudo: Sed sedebat ut fidei doctor, ut resurrectionis magister: sedebat super petram, ut soliditas sedis daret credentibus firmitatem. Ponebat angelus super petram fundamenta fidei, super quam Christus erat Ecclesiam fundaturus, qui dixit: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. *Erat, inquit, aspectus eius sicut fulgur, & vestimenta eius sicut nix.* Ad angeli gloriam non sufficit fulgor, ad cœlestem naturam quid fecit vestimentum? Sed splendore tali referebat speciem nostræ resurrectionis & formam: quia resurgentes per Christum, Christi mutantur in gloriam. *Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt veluti mortui.* Miseri quos tunc percutit pavor mortis, quando securitas redditur vitæ: sed crudelitatis ministri, perfidiæ executores alienæ fiduciam sumere, quomodo poterant de supernis? Obfidebant sepulchrum, resurrectioni ianuas obstruebant, & ne qua posset intrare vita, mors perire, seruabant: merito eos angeli perculit & prostravit aduentus. Misera, & sibi semper inimica mortalitas dolet se mori: ne resurgere possit, oppugnat: sepulchrū aperire conuenerat, & ad resurgendū quicquid erat facilitatis afferre, ut esset miraculum de facto, de exemplo spes, de reuerso res, credulitas de videndo. Grandis dementia est hoc, hominem nolle credere, quod sibi desiderat euenire. Hoc de his custodibus hodie dixisse sufficiat: quid autem nostra fides habeat, ne hodie longum sit, post dicemus præstante Domino nostro Iesu Christo, qui viuit & regnat cum patre Deus in sæcula sæculorum. Amen.

De eodem, Sermo LXXV.

Quantum à vobis ego, à me tātum peregrinatus est